

Za fudbal se živi

Petar Pera Orešković rođen je 1962. godine u Pančevu. Osnovnu školu je završio u Starčevu, srednju školu, ugostiteljski smer, završio je u Pančevu a paralelno sa redovnim školovanjem, vanredno je išao i u ekonomsku školu. Nakon odlaska u JNA ostalo mu je nekoliko ispita koje nikada nije položio. U upravi kluba FK-a "Borac" na mestu sekretara je od 2009. godine. Registrovan je kao republički sudija, od 1984. do 1995. godine sudio je fudbalske utakmice nakon čega je odlučio da se povuče. Od kada je na mestu sekretara kluba ispratio je sve utakmice "Borca" koje je igrao u gostima i na domaćem terenu. Zadovoljan je radom uprave kluba što se vidi rezultatom na tabeli i spreman je da sa svojim klubom zakorači na stepenik višeg ranga takmičenja.

Kada ste počeli da se zanimате za fudbal?

- Mislim da čim sam prohodao prva igračka mi je bila lopta. U petom razredu osnovne škole sam počeo da treniram u "Borcu". Zbog zdravstvenih problema sam morao da prekinem sa treninzima što je za mene bilo jako bolno. Od tada pa do dana današnjeg nikada nisam otišao iz voljenog kluba, uvek sam bio tu iako nisam trenirao. Sećam se da smo kao deca voleli da gledamo kako igra prvi tim i divili se tadašnjim fudbalerima koji su bili svi Starčevci Tafa, Dunče, Bošković, Đoka Dimitrić, Beli Vitko, Miloš Filipović, Pera Stojanov...

Kakvi su tada bili uslovi za rad u klubu?

- Ni približno isti kao današnji. Nekada je postojao zid od cigala koji je ograđivao stadion, kada je bila utakmica jedan deo publike bi se "načičkao" na zid i odatle navijao a drugi deo publike bi sta uz žicu koja je delila teren od publike i bodrio svoj tim. Živelو se za socijalističku slavu kada bi se igrala prijateljska utakmica između "Borca" i nekog prvoligaša, tada bi stadion bio prepun, svi su voleli da vide poznate fudbalere. Sve je bilo drugačije u to vreme, danas su uslovi za rad daleko bolji, svlačionice koje se greju, tuš kabine za igrače, od skoro pokrivene tribine sa stolicama, sve su to stvari o kojima se tada samo maštalo.

Bili ste i fudbalski sudija?

- Od 1984. FK "Borac" je igrao u Banatskoj fudbalskoj zoni. U to vreme je taj rang takmičenja bio otprilike kao današnja fudbalska liga u kojoj igra. Od te godine pa do 1995. godine sam sudio utakmice kao republički fudbalski sudija. U principu nikada nisam imao problema sa suđenjem, u karijeri sam imao samo dve prekinute utakmice ali desilo se jednom prilikom da sam sudio utakmicu između Banatskog Novog Sela i Vršca. Bila je to jako teška utakmica, u pitanju je bio opstanak jednog od klubova, na kraju je zasluženо pobedio domaćin. Na toј utakmici sam imao sudijsku kontrolu, iz nekog razloga to moje suđenje je ocenjeno nižom ocenom od one koja mi je falila da pređem u viši rang suđenja, nešto kao današnja prva Vojvođanska liga. Revoltiran, smatrajući da je prema meni učinjena nepravda odlučio sam da nikada više ne sudim fudbalske utakmice.

Godina 2009. je bila prekretnica za FK "Borac" i za Vas?

- Istorijskom utakmicom protiv Omoljice pred prepunim stadionom rezultatom 1:1 FK "Borac" je uspeo da uđe u Vojvođansku ligu, s jednim bodom prednosti ispred Omoljice nama je odgovarao i nerešen rezultat. Nekoliko meseci kasnije ja sam izabran za sekretara kluba i danas sam na toj funkciji. Prošle tri godine naš klub je uvek bio negde na sredini tabele u ovoj polusezoni imamo najbolji osvojen rezultat do sad, nalazimo se na trećem mestu, takođe imamo i nabolji rezultat do sad po broju pobeda. Od 15 utakmica zabeleženo je 10 pobeda, 4 nerešene i svega jedna izgubljena utakmica. Prošle sezone "Borac" je osvojio kup FSO Pančevo, na nivou Vojvodine stigli smo do polufinala, to je najveći uspeh našeg kluba u istoriji što se tiče ovog kupa.

Koji su to poslovi koje obavljate kao sekretar?

- Iznad svega svoj klub treba da se voli i nijedan posao neće biti težak. Ako bi svaki dan radio imao bi po nekoliko sati posla. Funkcija sekretara zahteva jako puno obaveza, nabavka potrebne papirologije, prijave utakmica, organizovanje redovnih i prisustvovati na treninzima... Nažalost živimo u vremenu kada je novac učestali problem. Samo jedno organizovanje utakmice plus isplata sudijske dnevnice i delegata košta puno para. Gde su troškovi struje i ostalih komunalija, posle svake utakmice potrebno je osveženje za igrače, troškovi puta, troškovi gostovanja i organizacija obroka za igrače... Ima još jako puno stavki.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

- Zadovoljan sam radom uprave kluba, postoje pojedinci koji bi mogli malo više da se potruže. Generalno iz rezultata se ujedno vidi i rad uprave. Ova liga takmičenja zahteva dobre igrače, to je razlog zbog kojeg moramo da "kupujemo" igrače iz drugih klubova kako bi napredovali, trenutno Starčevo nema toliko dobrih igrača za ceo tim, to je bar mišljenje uprave kluba. Nada sun am pioniri koji su u prošloj sezoni bili prvi u opštinskoj ligi a ove sezone osvojili 2. mesto. Plan je takođe da na kraju sezone budemo prvi ili najgore drugi. Prvim mestom se direktno ulazi u Srpsku ligu dok se drugim igra baraž.

Poruka za navijače?

- Moram se pohvaliti da imamo najviše navijača u ligi, pa čak se dešava da na gostovanjima imamo više navijača od domaćina. Imamo prelep stadion na kome nam mogu pozavideti i prvoligaši. Poručio bi svim meštanima i ljubiteljima kluba iz okolnih naseljenih mesta da na proleće dolaze na stadion u što većem broju. Podrškom sa tribina motivisaće naše fudbalere da ostvaruju još bolje rezultate a simboličnom cenom ulaznice pomoććete svoj klub.